

Luf. 75

Smöret. På den tiden di kärna hemma, kunde di samla gräddde hänger.
 Den blev i bland så tjock, och sur, särskilt om sommarens. Tjock gräddde
 kallades flöd. Då fick di flödamad, de var tjock gräddde på bröd. Men de
 är länge sen, så ingen av di yngre varit med om dylikt. Jag har bäst sett
 och fått de flödadöjra, gräddde som di döjra pärrer i. De var inte titt di
 bestod enbart gräddde, då skulle den vara ^{små}annars hade di sur mjölk i blod.
 Men om di fick bara flöd, fick di döjra rätt. döjrekäppen stod mitt
 på bordet, så stack di pärreriden på kniven o döjra i käppen, alla av samma.
 Di skulle häslit bara döjra, inte så där kom för mycket flöd på biden.
 En gammal tale en gång, om de hon tjäna som jiga, de var på 1860 talet. Så när di
 fick flödadöjra ville hon dra må biden ad käppen så där ble flöd på.
 Då sa bomen, ja lilla, du ska tjäna de knappa biden, så inte flöden ble på.
 Glötkka, och även medlemmarna brukar få bjernesmjömad, mjölkmat smör.
 Kom där när kunde den också få en bjernesmjömad.
 Gammal sur gräddde, som var sur så den höll på att jäsa baka di kakor i.
 Den ersatte jäst, di gamla kunde den konstet. Di hade ju ingen spis med stek-
 ugn. Di baka i sättugnen, eller på öppna spisen, på pannejärnet, en julåt iver
 med glöder på, eller i munkapanna.

Osaltet som her. ann som läkemedel. Vid skem, rossen, brukades krita
i osaltet smör, som breddes på linnehasa. De var näst benen som de gällde
Till glötta som hade hosta, och var förkylda lades smörduk på bröstet.
Där togs smöret saltat. Tändligen fjökt smör, breddes på en hasa som lades
på bröstet. De brukade ska med grät och besvär, glöttarna protesterade ju
svullnad, eller sträckningar brukade di arbeta med smör, di fita och gnoda
Mot åderbräck i benen, där som var hål, var ett gam. medel, di tog di ostarna
som leter när di kokta östat, (som jag beker) och lade på benen, samt linda om
smörhåla i gået. Både potatisgröt, risgröt, rågmjölsgröt, lades en halms
smör mitt i fatet, så stod en melkakäpp vid var sida. Så tog di fört gröt
sen doppa di i smörhålan, sen i munnen, sen mjölk till. Alla ar samma fat.
Ett gammalt ordst. di tala ofta om staddersmörmad. Gamla gick i kring med
allt nytt, så fick di ju en mat, eller annan traktering. Så var ju uti där feck
hun väl en bra staddersmörmad. Till glötta brukar även vara samma uti.
Gamla har talat om när di fjäna, så var de roga, så smöret skulle säljas.
Di har sagt, en säu ente smör udan en ögha gang, i då fore vi ente rösa ad.